

Συναξάρι τῶν Ἁγίων 16 Ὁσιομαρτύρων τῆς Μεγίστης Λαύρας,
+ Τρίτη τῆς Διακαιησίμου.

Καθολικό Μεγίστης Λαύρας.

Μοναδική μνεία τοῦ μαρτυρίου 16 πατέρων τῆς μονῆς Μ. Λαύρας στή Θεσσαλονίκη, μετὰ τὴν ἔκρηξη τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1821, ὑπάρχει σὲ ἐνθύμηση τοῦ κώδικα 123 τῆς μονῆς Κασταμονίτου, πὸν γράφηκε τὸ 1845. Σύμφωνα μὲ αὐτήν, «τώρα ἐσχάτως, κατὰ τοὺς χιλίους ὀκτακοσίους εἴκοσι χρόνους, 1820, ἐπὶ ἀπτοῦλ ρωποῦτ ἡγεμόνος, εἰς τὴν ἐπανάστασιν τῆς Ἑλλάδος,... ἐμαρτύρησαν καὶ εἰς τὴν Θεσσαλονικὴν δεκαέξι, 16, τὸν ἀριθμὸν προεστῶτες τῆς Μεγ. Λαύρας, ἡγούμενοι καὶ προηγούμενοι».

Τὸ μαρτύριο τῶν δεκαέξι Λαυριωτῶν ὀσιομαρτύρων ἐντάσσεται στὰ ἴδια ἱστορικὰ πλαίσια πὸν περιγράφει ὁ Δοσίθεος Κωνσταμονίτης στὸ γνωστὸ Ὑπόμνημά του καὶ ἐπομένως θὰ πρέπει νὰ χρονολογηθεῖ μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1821/2.